

т. е. които действуватъ на гледането, скоро и върно схваща не само остротъ имъ черты, но и подробностите и сънките; въ него има способность нѣкакъ безотчетно, инстинктивно да открива стройността въ състава имъ и художествено да ги съединява съ други картины. Тъй единъ Англичанинъ снелъ портрета на Италіеница Мази, като ходилъ при него три четири пъти, за да напечата въ въображението си чертите на неговата физиономия. Единъ скулпторъ, следъ 19-годишна слѣпота, направилъ отъ гипсъ статуата на папа Урбана VIII, когото той понапредъ често виждалъ; сходството било поразително. (*) Тукъ са относятъ ёще два рода въображение — *очертателно* и *цвѣтно* (coloriste), отъ съединеніто на които излазя друго — художествено или живописно въображение; защото виденитъ предметы не сѫ пріятни намъ само по едни очерки или цвѣтове (краски), но и по дѣлътъ тѣзи свойства.

Тоническото въображение є способность особено живо и сильно да пріема впечатлѣніята на звуковете, да различава въ тѣхъ по-голѣма или по-малка степень на чистота (timbre), продължителностъ и др. т., да съхранява, подновява и лесно да ги съединява въ армонически аккорди. При съдействието на другите душевни, силы то става музикално. Има цѣли народы, които особено са отличаватъ по чувството на мелодията; напр. Италіянци, Нѣмци, Френци; а за други прельстъта на музиката не сѫществува; такви сѫ Олландези, Англичани, Турци, Гърци и др. и.

д) При сичкото разнообразие на свойствата и посоките, какъто въ пластическото тѣй и въ тоническото въображение

(*) Delille въ поемата — *Imagination*. Той са е отличилъ съ описателната поезия и съ преводите си въ стихове, умрълъ є въ 1813 год.